

Astrid Snel: 'Het mooiste moment komt natuurlijk wanneer het project helemaal af is. Maar als ik eraan denk dat mijn dochter het huis uit gaat, vind ik dat harstikke moeilijk.'

DE PAREL VAN OUDEWATER

In 2011 zette Astrid Snel-Zijerveld de eerste concrete plannen voor het opzetten van een zorgwoning voor haar dochter op papier. Met een flinke dosis doorzettingsvermogen, liefde en een volhardende ondernemersgeest is het Astrid gelukt om De Parel van Oudewater te realiseren. Als het project volgend jaar helemaal af is, wordt dat fantastisch en emotioneel tegelijkertijd.'

Zijaanzicht De Parel van Oudewater

'Het verhaal begint een kleine tien jaar geleden, toen mijn dochter Bijou op dertienjarige leeftijd na vele jaren van onderzoek gediagnostiseerd werd met het zeldzame Smith Magenis Syndroom. Het werd voor mij toen al heel snel duidelijk dat Bijou niet op een zelfstandige manier zou kunnen wonen: ze zou altijd afhankelijk blijven van anderen die haar zorg verlenen. Dat je dat als ouder heel

'Als ik er straks niet meer ben, wil ik het als ouder wel allemaal geregeld hebben. Dat zie ik als mijn plicht.'

lang zelf wil blijven doen, dat is een feit. Maar ook zij zou ooit op haar eigen benen moeten gaan staan.' Astrid begint zich te verdiepen in het zorgaanbod. Al snel merkt ze bij grote zorginstellingen zaken op waar ze zich als ouder niet in

Dochter van Astrid Bijou met verzorgpaard Hur.

kan vinden. Bijou in een van die instellingen laten wonen, dat zou niet gebeuren. 'Het grootschalige vond ik niet bij mijn dochter passen. Bijou is namelijk een meisje dat structuur nodig heeft en het vele wisselen van onder andere begeleiding en de grootschaligheid in het algemeen, leek me voor haar niet goed. Het (b)lijkt onvermijdelijk te zijn dat er vaak vervelende dingen gebeuren met deze kwetsbare groep in grotere instellingen. Ik wil absoluut niet zeggen dat er in kleinschalige wooninitiatieven niets gebeurt, maar ik ben er van overtuigd dat je het dan beter kunt beteugelen.'

HEFT IN EIGEN HAND

Als Astrid zich niet in het huidige zorgaanbod kan vinden, besluit ze het heft in eigen hand te nemen. 'Ik dacht: als ik niets kan vinden, ga ik het zelf maar doen, op een manier waarvan ik denk dat het een verantwoorde is en waarop Bijou op een prettige manier oud kan worden. Elke ouder wil dat zijn kind goed terecht komt en een plek vindt in de maatschappij, waar dat dan ook mag zijn. Als ik er straks niet meer ben, wil ik het als ouder wel allemaal geregeld hebben. Dat zie ik als mijn plicht.' In eerste instantie vindt Astrid een locatie in het centrum van Oudewater, maar als er maar geen schot in de zaak komt, gaat de knop om en besluit ze verder te kijken. Als ze haar dochter op een dag naar haar dagbestedingsadres brengt, valt haar oog op een vervallen boerderij op de Hekendorpse buurt. 'Inmiddels was ik toen al vier jaar verder en ik beseftte me dat ik me al die tijd op de verkeerde plek had gefocust. Juist de landelijke omgeving met alle ruimte eromheen spraken me direct aan. We zijn toen in gesprek gegaan met de bewoner van het huis en kwamen er al vrij snel achter dat hij over twee jaar zijn huis wilde verkopen. Omdat ik, vanwege de leeftijd van Bijou, nooit echt een tijdsbestek – noch haast had, vond ik dat helemaal geen probleem. We besloten ervoor te gaan.'

VEILIGHEID

Het officiële startsein tot realisatie van de Parel van Oudewater wordt dus twee jaar geleden gegeven. Dat het niet zomaar een zorgboerderij wordt, komt in allerlei aspecten tot uiting. 'We gaan verschillende dingen op een andere manier aanpakken. Zo wilde ik geen kleine kamertjes voor de bewoners, maar juist volwaardige appartementen, waar ze hun eigen gedoe hebben. Dat is niet alleen leuk voor de bewoners zelf, maar ook voor de ouders, broers, zussen en anderen die op bezoek komen. Zij hoeven niet op de rand van het bed te zitten, maar kunnen in de eigen woonkamer of op het terras plaatsnemen. Ook schenken we veel aandacht aan de veiligheid: dat is, zoals je hebt gemerkt, heel belangrijk voor mij.' Het onderwerp camera's lijkt op het eerste gezicht iets onbespreekbaars. Maar als Astrid het uitlegt, wordt het duidelijk hoe belangrijk zo iets kan zijn. 'Ik wil er natuurlijk geen Big Brother-situatie van maken en er komen echt geen camera's in de privéruimtes, maar ik wil wel zien wie er met welke reden 's nachts over de gang loopt en of er deuren open gaan die niet open horen te gaan. Ik wil als moeder een zo veilig mogelijke situatie creëren voor mijn kind en de zeven andere bewoners en ik denk dat ik daarin niet de enige ouder ben. Honderd procent veiligheid is misschien niet reëel, maar ik wil er wel dicht tegenaan zitten.'

ZORGECHTPAAR

Ook de zorgverlening zal anders in elkaar steken dan elders. 'We zijn benaderd door een heel enthousiast zorgechtpaar. In eerste instantie was dat niet eens de bedoeling, maar gaandeweg zijn wij zelf ook zo enthousiast geworden dat we hiervoor hebben gekozen. Het biedt ook een basis en zorgt voor continuïteit. Om het zorgechtpaar heen zullen we heel selectief een zorgteam samenstellen waarmee we de diensten gaan vervullen. We willen een vaste groep medewerkers, zodat de bewoners weten wie er wanneer komt. Dat geeft rust.' Belangrijk is wel om te noemen dat niet elke taak door personeel uitgevoerd kan worden. Hulp van vrijwilligers is dan ook meer dan welkom. 'Het wordt een zorgwoning in het buitengebied, dus dat betekent dat er ook veel voorzieningen om het huis zullen komen

die allemaal bijgehouden moeten worden. Een grote tuin, een boomgaard, dierenverblijven, noem het maar op. Het zou ontzettend waardevol zijn als mensen ons daarin, samen met de bewoners, kunnen gaan steunen.'

STICHTING

Hulp van vrijwilligers is niet het enige wat De Parel van Oudewater nodig heeft om een zo goed mogelijk thuis voor jongeren met een verstandige beperking te

**Ik wil als moeder een
zo veilig mogelijke
situatie creëren voor
mijn kind en de
zeven andere
bewoners en ik denk
dat ik daarin niet de
enige ouder ben.'**

kunnen zijn. 'Wellicht heerst er verwarring omdat ik voor de bouwstenen van de zorgboerderij heb gezorgd, maar dit staat los van De Parel van Oudewater: dat is namelijk een stichting. De acht bewoners hebben een Wajong uitkering en een PGB. De gezamenlijke ruimtes,

het buitenleven en vele andere voorzieningen die het project tot een bijzonder geheel maken, kunnen niet gefinancierd worden uit zorggelden of eigen middelen van de bewoners. Daarom willen we echt een beroep doen op ondernemers uit de regio, die het project kunnen ondersteunen in de vorm van geld en middelen om de extra's waarvoor geen budget is te realiseren. Hierbij kan bijvoorbeeld gedacht worden aan voer voor de dieren, knutselmateriaal, of aangepaste fietsen.' Gelukkig voor de stichting zijn er al weldegelijk acties georganiseerd die een steuntje in de rug hebben geboden. 'Vanuit de Stichting Oudewater 750 jaar Stad is er een glazen huis-actie georganiseerd. De Parel was toen één van de goede doelen. Met het geld dat gedoneerd is kunnen we straks iets kopen waar iedereen plezier van heeft, zoals een mooie tuinset of materiaal voor de dierenverblijven.'

DOORZETTINGSVERMOGEN

Nu de sloopwerkzaamheden afgerond zijn en de feestpaal op 31 mei jongstleden door Bijou is geslagen, begint het echt te leven. 'Het was in 2011 toen ik de eerste concrete plannen op papier zette en voorjaar 2017 moet het klaar zijn. Het is echt een kwestie van doorzettingsvermogen geweest. Ik heb me in dit project vastgebeten en ben door blijven gaan tot het lukte. Dat ik dit allemaal heb kunnen doen heeft ten eerste met de liefde voor mijn dochter en ten tweede met mijn ondernemersgeest te maken. Het plannen, organiseren, regelen, alles komt bij

die project kijken. En als het straks helemaal goed en wel af is, moet het geheel als een onderneming gerund worden. Om bestaansrecht te houden, moet het financiële plaatje wel kloppen. Het was voor mij ook een voorwaarde dat de Parel van Oudewater vlakbij mijn eigen woning zou komen te staan. Ik wil er echt bij

betrokken zijn.' Voor Astrid is niet alleen de betrokkenheid richting de organisatie van belang; ze wil ook niet te ver van Bijou vandaan zijn. 'Het mooiste moment komt volgend jaar natuurlijk, wanneer het project helemaal af is. Maar als ik eraan denk dat mijn dochter het huis uit gaat, vind ik dat harstikke moeilijk. Zelf begint Bijou er echt zin in te krijgen en ze is bij van alles betrokken. Maar, ze is mij ook nog niet vergeten. Laatst zei ze tegen mijn zus: "Ik weet niet of ik er gelijk zeven dagen in de week ga wonen, hoor. Dat is zielig voor mama."

Bijou en Astrid bij slaan van de eerste paal.

Stichting De Parel van Oudewater

www.deparelvanoudewater.nl

info@deparelvanoudewater.nl

06 22 51 05 15